EMLÉKKÖNYV

(1962-2012)

A

MOSONMAGYARÓVÁRI

AGRÁRTUDOMÁNYI FŐISKOLÁN

(a Korábbi MEZŐGAZDASÁGI AKADÉMIÁN)

1962-ben végzett

agrármérnökeinek

50 éves találkozójára

Szép idő volt, jó idő volt,
kár hogy elmúlt, jaj de kár...”
Gazdászhimnusz (részlet)

Előszó

Az 1961-ben végzett évfolyam szép és követendő példával szolgált számunkra is azzal, hogy végzésük 50 éves évfordulójára Albumot készítettek, nem titkoltan hagyományteremtés céljából. Az Albummal egyben az Arany Díszoklevelük átvételét is ünnepélyesebbé és - önmaguk, valamint az utókor számára is - maradandóbbá kívánták tenni.

Miután 2012-ben mi érkeztünk el ahhoz az évfordulóhoz, amikor az 1962-ben végzett évfolyam életben levő tagjai Arany Díszoklevelet kapnak, ezért úgy határoztunk, hogy erre az alkalomra egy Emlékkönyvet állítunk össze, amiben a tanáraink fotója mellett a mi ballagáskori és jelenlegi arcképünk is helyet kap. A fotóink alatt rövid szakmai életrajzunk található, amit ki-ki magáról, illetve az elhunytak esetében közeli hozzátartozója állított össze.

A készítés során felmerült sok nehézség ellenére örülünk annak, hogy az Emlékkönyv végül elkészült és biztosak vagyunk abban, hogy nekünk – és az utódoknak is – szép emlékül szolgál. Annak is örülünk, hogy részesei lehetünk egy új hagyomány ápolásának, ezzel is öregbítve hírnevét a 2018-ban 200 éves évfordulóját ünneplő Alma Materünknek.

Vivat, Crescat et Floreat Academia!

Mosonmagyaróvár, 2012. szeptember 7.

a szerkesztők

Óvár, Nekünk…

Ahol remegtek a fák,
Ha fáztak a zúzmarától,
Ahol sírtak a jégcsapok
Amint a tél a tavaszba táncol.

Ahol szikrázott a nap
A nyíló hóvirágon
És szerettük egymást
Oly sok, szép délutánon.

Ahol csobbant a víz
Amikor eveztünk,
Ahol boldogok voltunk,
Sírtunk és nevettünk,

S ahol sétáltunk
Az öreg Vár tövében,
Amely ringatott,
Mint anya az ölében…

Ez mind te voltál Óvár,
S talán leszel is örökké,
Ha megőriz az emlék
És nem válik majd köddé!

Csontos Károly
1997-ben végzett óvári gazdász

Kovács László
egyetemi docens
Termeléstechnikai gyakorlatok
1957-1959 igazgató

Dr. Varga János
egyetemi docens
Növénytermesztéstan
1959-1962 igazgató

Dr. Görög Imre
egyetemi adjunktus
évfolyamfelelős
Mezőgazdasági üzemtan

Gondola István
egyetemi docens
Növénytan

Halász Sándor
egyetemi adjunktus
Tudományos szocializmus

Hidvégi László
egyetemi docens
Kémia

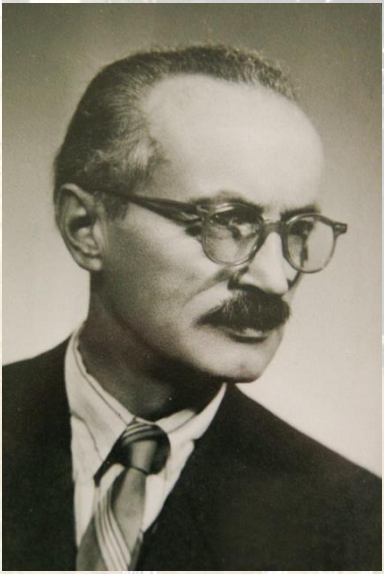

Dr. Jankó József
egyetemi tanár
Mezőgazdasági üzemtan

Mrekva Dezső
egyetemi tanársegéd
Agrárgazdaságtan

Papp Ágoston
egyetemi docens
Mezőgazdasági géptan

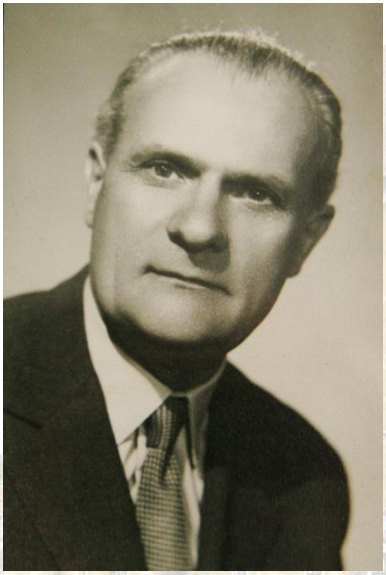

Dr. Sipos Gábor
egyetemi tanár
Földműveléstan

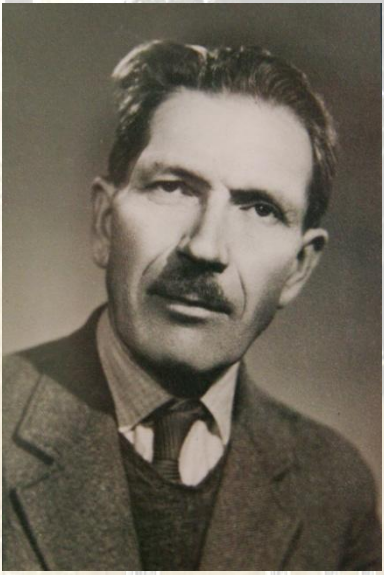

Szabó Gábor
egyetemi docens
Kertészet

Dr. Szajkó László
egyetemi docens
Állattenyésztéstan

V. Nagy Lukács
egyetemi docens
Politikai gazdaságtan

Dr. Török János
egyetemi tanár
Háziállatok anatómiája

A

Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémia

Tanácsa és

Valétáló Mezőgazdasági Mérnök hallgatói:

AMBRUS BALÁZS	KOKAS MÁRTON
ANTAL SÁNDOR	KRANITZ ZOLTÁN
BALOGH FERENC	K. NAGY JENŐ
BÁNHEGYI TAMÁS	LICHTL BÉLA
BENEDEK ANDRÁS	MARKOVITS LÁSZLÓ
BERKESI ENDRE	MOLNÁR SÁNDOR
BOROS ISTVÁN	NAGY JÓZSEF
BUDAI LAJOS	NAGY KÁLMÁN
CSETE GUSZTÁV	PÁL JÓZSEF
CSIZMAZIA GYULA	POCSAI KÁROLY
CSORDÁS ISTVÁN	PUSKÁS BERTALAN
ÉLIÁS LÁSZLÓ	SÁRVÁRI GYÖRGY
FILÁTZ ZOLTÁN	SÁRVÁRI ISTVÁN
FRANKL GYÖRGY	SZABÓ ILONA
GAJZÁGÓ KATALIN	SZELI JÁNOS
GELENCSÉR ISTVÁN	SZŰCS GYULA
GREGUSS LÁSZLÓ	SZŰCS LEVENTE
HEGYI TIBOR	TENK ANTAL
HORVÁTH ANTAL BÉLA	TERSZTYÁNSZKY GÁBOR
KATONA IMRE	TÓTH IMRE
KÉRINGER ISTVÁN	VÁRKONYI KÁLMÁN
KIRÁLY GYULA	VIDÁKOVICH PÉTER
VIOLA LAJOS	

szeretettel meghívják Önt

és kedves családját

az 50, illetve 60 évvel ezelőtt végzett

hallgatói részére rendezett

Arany és gyémánt

díszoklevelek kiosztására

végzős hallgatóink

Ballagására

és

Valéta báljára

† Ambrus Balázs

1938. január 31-én született Magyarbánhegyesen. Itt végezte el az általános iskolát. A mezőkovácsházi Állami Általános Gimnáziumban érettségizett 1956-ban. A mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémián 1962-ben agrármérnöki diplomát szerzett. 1963-ban a szülőfalujában kezdett dolgozni, egy év múlva a szeghalmi Kossuth Tsz-ben folytatta. 1971-től a szeghalmi Állami Gazdaságban főagronómus volt, 1976-ban már a Kőrösi Állami Gazdaság termelési igazgató-helyettese, majd 1977-től igazgatója volt. 1984-ben ismét Szeghalomra került, az Állami Gazdaság kerületvezetőjeként tevékenykedett. Közben 1972-ben Gödöllőn növényvédelmi szakmérnöki vizsgát tett, 1983-ban pedig agrárpolitikai szakot végzett Budapesten.

1963-ban megnősült, felesége Czeglédi Erzsébet. Gyermekeik: Katalin (1966) és Balázs (1974)

Négy nappal a 26. házassági évfordulójuk előtt, 1989-ben infarktusban elhunyt, Szeghalmon helyezték örök nyugalomra.

Antal Sándor

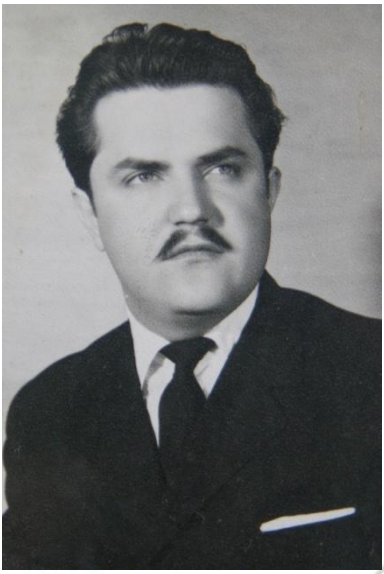

Sopronkövesden születtem 1938. január 31-én. Középiskolámat a Fertődi Mezőgazdasági Technikumban végeztem, 1954-1958 között. 1962-ben agrármérnöki diplomát szereztem a mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán. 1962. július 2. napján a szombathelyi Savária Mezőgazdasági Termelőszövetkezethez kerültem szakmai gyakorlatra. 1963. január 01. napjával kineveztek Szombathely és Kőszeg városok növényvédelmi felügyelőjévé. Ugyanez év végén visszakerültem Szombathely Város Tanácsa VB Mezőgazdasági Osztálya vezetőjének. 1979-ben a Vas megyei Takarmányozási és Állattenyésztési Felügyelőség igazgató-helyettese lettem. 1982-ben átszervezték a mezőgazdaság irányításában résztvevő intézményeket, és létrejött a Szombathelyi Állattenyésztő Vállalat is, amelynek egyik főmérnökeként dolgoztam. 1984. február 25-én megválasztottak a Szombathely és Vidéke ÁFÉSZ elnökévé. Részt vettem az ÁFÉSZEK Országos Szövetségének munkájában a Felügyelő Bizottság tagjaként és a COOP Holding Részvénytársaság tevékenységében igazgatósági tagként. Munkásságom legeredményesebb részének tartom ÁFÉSZ elnöki tevékenységet, mert ezen időszak alatt a szövetkezet árbevétele megduplázódott, nyeresége pedig hatszorosára nőtt.

1995. december 30-án korengedményes nyugdíjba vonultam.

Balogh Ferenc

A végzés után hamarosan az USA-ba távozott, ahol az agrármérnöki diploma mellé jogi végzettséget szerzett. Sokáig Los Angelesben dolgozott egy ügyvédi irodában. Egyetlen évfolyamtalálkozón sem volt jelen. Egy 1997-ben küldött levélben ezt írja: „Ha majd összejövetelünk lesz, arról légy szíves értesítsél, mert lehet, hogy legközelebb majd el tudok menni."
A 2007-ben rendezett 45. éves találkozóra szóló meghívót tartalmazó levél felbontatlanul visszajött ezzel a felirattal: „Not Deliverable As Addressed"

Jelenlegi sorsáról nincsen információnk.

Bánhegyi Tamás

Győrzámolyon születtem 1938. július 6-án. Győrben érettségiztem 1956-ban, majd két évig fizikai munkát végeztem a főiskolai tanulmányaim megkezdéséig. A diploma megszerzése után három évig a Győri Hűtőházban voltam laborvezető. Ezt követően 1968-ig a Győri Tejipari Vállalat hűtőházi kirendeltségvezetője voltam. 1967-ben felsőfokú munkavédelmi szakmérnöki képesítést szereztem. 1968-ban Veszprémbe költöztem és a Veszprém Megyei Állattenyésztési Felügyelőségnél helyezkedtem el, mint körzeti állattenyésztési felügyelő. Ebben a munkakörben dolgoztam 1975-ig Ezután önállósítottam magam és vállalkozóként alkatrész és autókereskedéssel foglalkoztam nyugdíjazásomig.

1968-ban megnősültem, két lányom van és négy unoka boldog nagyapja vagyok.

Benedek András

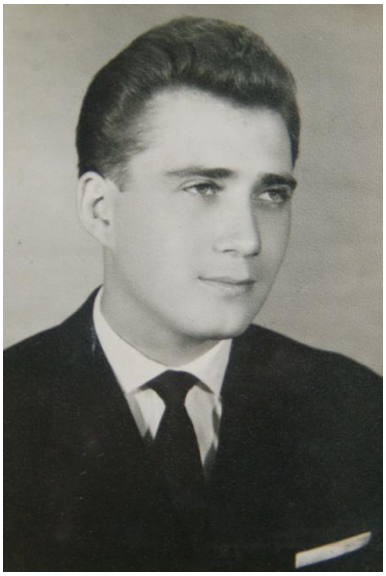

1939. január 31-én születtem Kapuváron. Iskolai tanulmányaimat Dombóváron végeztem. Érettségi után egy évig Marcaliban inszeminátor voltam. 1958-tól a Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémián tanultam, 1962-ben végeztem. 1967-ben diplomáztam Gödöllőn az Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Kar Halgazdaság szakán. Munkahelyeim:
1962 Balatonlellei Halgazdaság: üzemegységvezető
1963-tól Tolna-Baranya megyei Nád- és Halgazdaság: központi agronómus, Baromfi- és Halkeltető Állomás: állomásvezető
1971-től Mágocsi Béke MGTSZ: főállattenyésztő
1988-tól Sásdi Búzakalász MGTSZ: főállattenyésztő
1991-től Bárdibükki Állami Gazdaság: igazgató
1993-tól Agro-Master KFT: területi képviselő
1996-tól nyugdíjas

1963-ban nősültem. Feleségem középiskolai tanár. Egy gyermekem van. 1966-ban született Benedek András, aki takarmányozási szakmérnök. 10 éve Siófokon élek.

Berkesi Endre

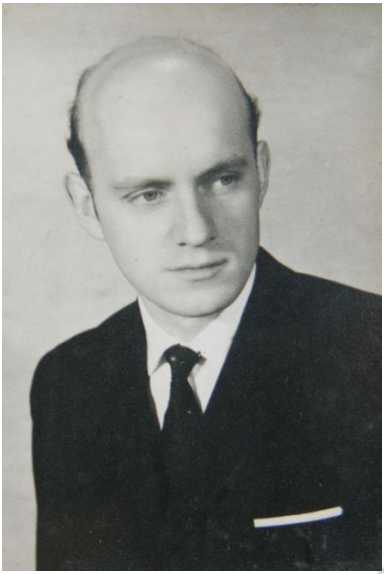

Győrben születtem 1939. április 10-én. A soproni Berzsenyi Dániel Gimnáziumban érettségiztem 1957-ben. A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskola elvégzése után a Lajta-Hansági ÁG-ban gyakornokoskodtam. Ezt követően a Kapuvári Járási Tanácsnál dolgoztam.
1966 májusától főagronómusként tevékenykedtem a Rábapordányi termelőszövetkezetben. Eközben Gödöllőn üzemgazdasági szakmérnöki diplomát szereztem.
1976-ban pályázat révén kerültem a Keszthelyi Agrártudományi Egyetemi Tangazdaság törzskari vezetésébe, ahol eleinte üzemgazdasági és beruházási osztályvezetői feladatokat láttam el, nyugdíjazásomig üzemigazgató voltam.

1976 óta családommal Bakon élek. Feleségem Bujtás Margit könyvelő. Zita lányom közgazdász (OTP Bank), vőm, Simon Ervin közgazdász (Takarékbank), Roland fiam agrárközgazdász (OTP Bank). Franciska unokám 11 éves és nagyon szeret lovagolni.

Dr. Boros István

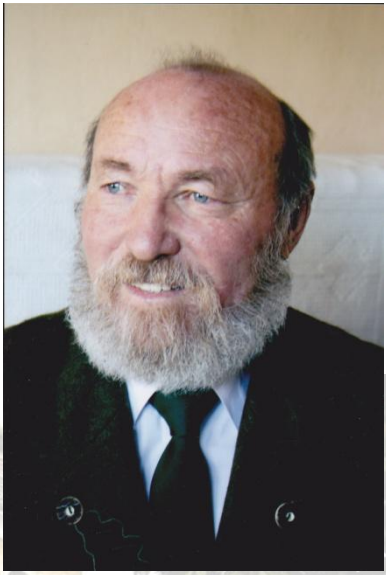

Születtem Medgyesen, 1940. február 27-én. Középiskolámat Fertődön végeztem, onnan kerültem Óvárra, az egyetemre. Diplomám megszerzését követően a csopaki, majd a baranyai Növényvédő állomáson, mint körzeti agronómus dolgoztam. 1970-től tíz évig a Szajki MGTSZ növényvédőse voltam, eközben a mezőgazdasági doktori címet védtem meg. Növényvédő szakmérnökként 1980-tól 1995-ig, mint mérnök tanár a mohácsi Dr. Marek József Mg Szakközépiskola tanára, illetve igazgatója voltam. 1996-tól 2004-ig (nyugdíjazásomig) a Baranya Megyei Növény és Talajvédelmi Állomás főtanácsosaként dolgoztam.

Fiam református lelkész, lányom tanár és öt unokával büszkélkedhetek.

† Budai Lajos

1939. szeptember 28-án született Nyulfalun. A mezőgazdasági technikum elvégzése után 1958-ban iratkozott be a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962-ben agrármérnökké avatták. A diploma megszerzése után a kötelező gyakorlatot eltöltött gazdaságban volt az első munkahelye.

1962-1972 gyakornok, főmezőgazdász, Kossuth TSZ, Sárvár
1973-1980 főagronómus, Pannónia TSZ, Szombathely
1981-1986 ellenőr, Teszöv, Szombathely
1987-1995 takarmánygazdálkodó, Barátság MGTSZ, Söpte
1996-1999 rokkant
1999-2010 nyugdíjas

Sikeres pályakezdését a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1967-ben a Munka Érdemrend bronz fokozatának adományozásával ismerte el.

Gyakorlati ember volt, amint az a munkahelyeinek felsorolásából is látható. Végül mindig olyan munkát végzett, mely közvetlenül a termeléshez kapcsolódott.

Az évek alatt egészségi állapota megromlott, ezért nyugdíj előtt már 4 évvel kénytelen volt szakmáját feladni. Magánemberként élte a kor átlagemberére jellemző életet. 1963-ban kötött házasságából két fiúgyermek született. A gyermekek műszaki pályát választottak és ott is dolgoznak. Kedvelt időtöltése az utazás volt, mely családja jóvoltából élete végéig megadatott.

Két gyermeke 6 unokával ajándékozta meg, mely boldoggá tette. Hamvait – kívánságát teljesítve – Csanakon helyezték örök nyugalomra.

† Csete Gusztáv

1939. november 14-én született Péren. Itt járta ki az általános iskolát. Ezt követően egy évig a mosonmagyaróvári Kossuth Gimnáziumba járt, majd átiratkozott a győri Révai Miklós Gimnáziumba, és itt érettségizett 1958-ban. Érettségi után felvételt nyert a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, és szerzett diplomát 1962-ben. Az egyetem befejezése után a lébényi Buzakalász Termelőszövetkezetbe került gyakornoknak. Itt ismerte meg feleségét, 1966-ban megházasodott, családi házat épített, és végleg letelepedett Lébénybe. Gyakornoksága után véglegesítették, mint állattenyésztő agronómust a TSz-ben. Munka mellett állattenyésztési szakmérnöki végzettséget szerzett. A két lébényi TSz egyesülése után mint állattenyésztési főágazatvezető dolgozott a Március 15 TSz-nél.

Gyermekei Krisztina 1966-ban született, gyógytornász, Ildikó 1971-ben született, pedagógus. Első és egyetlen munkahelyéről közel 30 év munkaviszony után megromlott egészségi állapota miatt rokkantnyugdíjas lett. 4 unokája született, Márton, Brigitta, Kata és Valter. Sajnos csak az elsőnek, Mártonnak örülhetett, mert 1993. február 10-én váratlanul, infarktusban elhunyt. A lébényi temetőben helyezték örök nyugalomra.

† Csizmazia Gyula

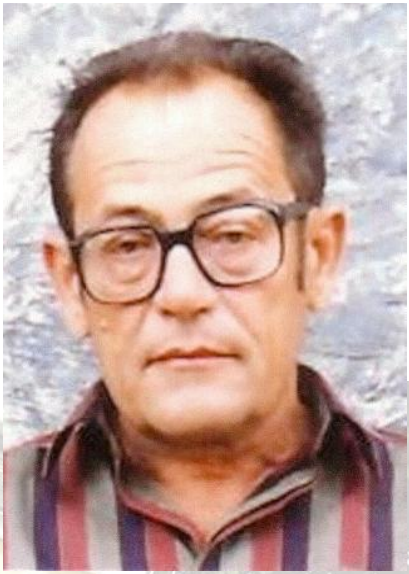

Csizmazia Gyula 1938. július 12-én született Rábakecölben. Gazdálkodó szülei révén nagyon korán kapcsolatba került a földdel és a gazdálkodással, talán ez is meghatározta későbbi pályaválasztását. Tanulmányait a helyi Általános Iskolában kezdte meg, majd ennek elvégzése után a Soproni Széchenyi István Gimnáziumban végezte, ahol 1957-ben érettségizett. A Gimnázium elvégzése után állatorvosnak jelentkezett, de ez nem sikerült, így ajánlatot kapott a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára való felvételre. Mivel ez volt, ami még közel állt hozzá, így élt a lehetőséggel és Mosonmagyaróváron folytatta tanulmányait, ahol 1962-ben szerzett diplomát. Ezután 1964-ig a devecseri Állami Gazdaságban dolgozott, ahonnan a Vas Megyei Növényvédő Állomásra került és 1965-1967-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen szerzett növényvédelmi szakmérnök diplomát. 1969-ben házasodott meg, ebből a házasságból egy fiú és egy lány gyermeke született. 1978-ban munkahelyet váltott és a Sárvári Cukorgyárhoz került, mint körzeti felügyelő. A rendszerváltás után családja egy kis családi gazdaságot alapított, amiben szintén részt vállalt. 1997-ben ment nyugdíjba, de továbbra is aktív szerepet vállalt a gazdaságban.

2006-ban született első fiú unokája, majd 2009-ben még egy fiú unokával ajándékozta meg az élet, akiket sajnos már nem sokáig élvezhetett, mert 2011. december 20-án elhunyt. A rábakecöli temetőben helyezték örök nyugalomra.

Dr. Csordás István

1939. november 4-én születettem Sükösdön, ott végeztem általános iskoláimat is. Középiskolai tanulmányokat a Kalocsai Mezőgazdasági Technikumban folytattam. 1958-ban nyertem felvételt a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962-ben agrármérnökké avattak.

Végzés után a sükösdi Aranykalász TSz-ben gyakornokoskodtam, ahonnan Bajára kerültem, mint a Járási Mezőgazdasági Osztály előadója. Főállattenyésztőként az őcsényi-, főmezőgazdászként a kisszállási-, kerületvezetőként a mélykúti-, elnökhelyettesként pedig a hercegszántói termelőszövetkezetben dolgoztam. Ezt követően a bajai Mezőgazdasági Kombinát üzemigazgatója voltam. Utolsó munkahelyem a bajai ELAN Kft., ahol ügyvezető igazgatóként dolgoztam.

Munka mellett szakmailag továbbképeztem magam: 1972-ben Keszthelyen sertéstenyésztői szakmérnöki oklevelet, 1981-ben pedig egyetemi doktori címet szereztem.

Nős vagyok, házasságunkból két gyermekünk született.

Éliás László

Budapesten születtem, az Általános Iskola befejezéséig Csépen éltem. A komáromi Jókai Mór Gimnáziumban érettségiztem, ezután Mosonmagyaróvár következett. A diploma megszerzése után a Komáromi ÁG-ban voltam gyakornok, majd üzemelő agronómus 1966-ig. Következő munkahelyem a Komárom Megyei Állategészségügyi Felügyelőség volt. Innen kerültem a Komárom Megyei Zöldért Központba, ahol 17 évig dolgoztam, kezdetben termeltetési és értékesítési felügyelőként, majd a Phylaxia Vállalat és a Lajta Hangsági ÁG által gyártott, állattenyésztésben használatos készítmények (tápszerek, tápok, premixek, takarmánykiegészítők stb.) termelőszövetkezetek és ÁG-ok felé történő forgalmazása volt a feladatom. Ezen ágazatnak 11 évig voltam vezetője és egyben szaktanácsadóként is tevékenykedtem. Egészségi állapotom kedvezőtlen alakulása miatt még a nyugdíjkorhatár előtt leszázalékoltak.

Feleségem Kádár Ibolya tanítónő, Róbert fiam szintén pedagógus.

Dr. Filátz Zoltán

Győrött születtem, a Bencés Gimnáziumban érettségiztem. Agrármérnöki diplomám megszerzése után gyakornoki évemet a Lajta Hansági Állami Tangazdaságban töltöttem, ahol kerületi öntözési-növényvédő agronómusi megbízást kaptam. 1963-ban az AGROTRÖSZT, majd a megyei leányvállalatánál, a Győri Agrokernél dolgoztam öntözési szaktanácsadóként, a mosonmagyaróvári járás termelőszövetkezeteit segítve. 1967-ben szakmérnöki másoddiplomát szereztem a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen. Munkahelyemen új feladatként a megye mezőgazdasági nagyüzemeinek gép, eszköz, kemikália és anyagellátását szerveztem különböző vezetői beosztásokban, 1980-tól igazgatóhelyetteseként. Az Alma Materrel a kapcsolatom megmaradt, így kaptam lehetőséget a Növénytermesztéstani Tanszéken doktori dolgozat készítésére, melyet sikeresen megvédtem és 1977-ben doktorrá avattak.
Munkahelyem 1992-ben részvénytársasággá alakulása után vezérigazgató helyettessé, egyben kereskedelmi igazgatóvá neveztek ki, mely munkakört nyugállományba vonulásomig betöltöttem. 1998-ban a Magyar Köztársasági Érdemrend Kiskeresztje kitüntetésben részesültem.

Feleségem egészségügyi dolgozó, lányom pedagógus. Egy lányunokám van, idén érettségizik.

† Frankl György Gusztáv

1940. február 4-én született Mosonmagyaróváron. 1954-ben iratkozott be a pápai Türr István Általános Gimnáziumba, érettségijén azonban a mosonmagyaróvári Kossuth Lajos Állami Általános Gimnáziumban szerezte, 1958-ban. Még ugyanebben az évben felvételt nyert a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára (1962-től Agrártudományi Főiskola), ahol 1962-ben okleveles agrármérnökké avatták.
Gyakornoki idejét a mosonszolnoki termelőszövetkezetben töltötte, ahonnan a Mosomagyaróvári Járási Tanács állományába került, mint állattenyésztési felügyelő, később főfelügyelő. 1973-1978 között a máriakálnoki „Új Október" Termelőszövetkezetben dolgozott. 1978-tól a Győr-Sopron megyei Tanácsnál termelési felügyelő, majd a megyei Állatforgalmi és Húsipari Vállalat áruforgalmi vezetője. Utolsó munkahelye a hédervári Szigetközi Húskészítmény Kft. volt. 1973-ban német nyelvből középfokú állami nyelvvizsgát tett.

1962-ben kötöttek házasságot Császár Eszterrel, két gyermekük Ildikó (49) és György (45).

2005. augusztus 4-én hunyt el és a mosoni temetőben helyezték örök nyugalomra.

Gajzágó Katalin

Szegeden születtem és a Tömörkény Gimnáziumban érettségiztem. Az agrármérnöki diploma megszerzése után a mosonmagyaróvári Lajta-Hansági Állami Gazdaság pulykatelepén dolgoztam. Geiszbühl Mihály gépészmérnökkel történt házaságkötésem után a mosonmagyaróvári Ipartelepi Általános Iskolában dolgoztam. 1979-ben mérnöktanári diplomát szereztem. Ezt követően Budapesten, a Kerék utcai Általános Iskolában tanítottam biológiát és kémiát. Ebből az iskolából mentem nyugdíjba.

Házasságunkból két gyermekünk született: Péter fiunk biológus (Ausztráliában él), Mihály fiunk az ERSTE Bank munkatársa. Unokáink: Tily (16 hónapos), Liza (12 hónapos).

† Gelencsér István

1940-ben született Székesfehérváron. Édesapja gyári munkás volt. Az általános iskola befejezése után a székesfehérvári József Attila Gimnáziumban érettségizett. A középiskola elvégzése után felvételt nyert a mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolára. Tanulmányait 1962-ben fejezte be. Gyakorlati idejét a seregélyesi Úttörő Termelőszövetkezetben töltötte. 1963-tól az Állami Biztosító, majd az 1986-ban megalakuló Hungária Biztosító Fejér Megyei Igazgatóságának alapító tagja, igazgatója volt.

Felesége Vitkó Irén, növénytermesztési üzemmérnök. Gyermekei: István 1970-ben és Zita 1976-ban született.

2009-ben hunyt el. Hamvai a székesfehérvári Béla úti temetőben nyugszanak.

Greguss László

1939. augusztus 26-án születtem Szegeden. 1958-ban a mosonmagyaróvári Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségiztem és felvételt nyertem a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol okleveles agrármérnöki diplomát szereztem. 1963-tól a Vas megyei Tejipari Vállalatnál felvásárlási előadói-, 1964-73 között a Répcelaki Sajtgyárban laboratóriumvezetői munkakörben dolgoztam. 1965-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen tejipari szakmérnöki képestést-, 1978-ban pedig az ELTE Bölcsészettudományi Karán filozófia – pedagógia szakos diplomát szereztem. A megszerzett pedagógiai diplomám birtokában Kőszegen gimnáziumi tanárként tevékenykedtem, egészen nyugdíjazásomig.
1994-2006 között tagja voltam Kőszeg város önkormányzata képviselő-testületének, ahol az oktatási, majd az egészségügyi és szociális bizottságokat vezettem.

1971-ben megnősültem, egy gyermekünk született, aki közgazdász, Debrecenben él a családjával és három unokával ajándékozott meg.

Hegyi Tibor

1939. november 5-én születtem Mezőörsön. 1954-1958 között a mosonmagyaróvári Kossuth Lajos Gimnáziumban tanultam. Az érettségi után felvételt nyertem a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962-ben okleveles agrármérnöki diplomát szereztem. 1962-1966 között a mezőörsi Egyetértés TSz növénytermesztési agronómusa voltam. Ezt követően a biztosítási szektorban kárszakértőként dolgoztam: Állami Biztosító (1966-1989), Kolonia Biztosító (1989-1990), Agrosz Biztosító (1990-1999).

† Horváth Antal Béla

Győrben született 1939. szeptember 10-én. A diploma megszerzése után győri munkahelyen dolgozott. Az évfolyammal, illetve az Alma Materrel nem tartott kapcsolatot, egyik évfolyamtalálkozón sem vett részt.

A hozzátartozóival kezdeményezett kapcsolatfelvétel nem járt eredménnyel.

† Katona Imre

Mernyén született 1940-ben. A helyi Általános Iskola elvégzése után a Kaposvári Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett. Mosonmagyaróváron az agrármérnöki tanulmányait kitűnő eredménnyel fejezte be. A diploma megszerzése után a Szentegáti Állami Gazdaságban műszaki gyakornok volt, majd az Egyetemen tudományos segédmunkatársi kinevezést kapott.
1963 decemberében családi okok miatt visszaköltözött szülőfalujába, a Polányi Tsz főagronómusa lett. Későbbiekben az Állami Biztosító Somogy megyei Igazgatóságán kárszakértő volt. A Vízgazdálkodási szakmérnöki oklevél megszerzése után a Mezőgazdasági Beruházási Vállalatnál dolgozott tervező mérnökként. 1979-1988-ig a Kaposvári Egyetemen termelésfejlesztési titkár volt.
Az Állami Biztosító hívására 1988-tól mezőgazdasági kárszakértőként dolgozott, és 1992-ben innen rokkantasították le mozgáskorlátozottsága miatt.

1966-ban házasságot kötött, felesége Sey Éva informatikus, házasságukból egy gyermeke született, Eleonóra, aki rendezvényszervező Budapesten.

2012. január 20-án koszorúér azonnali elzáródásában váratlanul elhunyt. A kaposvári temetőben helyezték örök nyugalomra.

† Kéringer István

Újirázon született 1931. január 23-án. Az 1958/59-es tanév folyamán – tanév közben – csatlakozott az évfolyamhoz, előtte több éven át dolgozott. Végzés után Nagyacsádra került. Később nem tartott kapcsolatot az évfolyammal, illetve az Alma Materrel. 2002-ben, a 40. éves évfolyamtalálkozóra szóló meghívásra reagálva ezt írta: „Lélekben Veletek leszek, jó hangulatot, erőt, egészséget kívánok minden kedves évfolyamtársnak." Öt évvel később, a 45. éves találkozóra szóló meghívólevél felbontatlanul érkezett vissza, rajta a felirat: „Meghalt."

Meg nem erősített információ szerint halála előtt polgármester volt Nagyacsádon.

Király Gyula

1938. december 14-én születtem Szilsárkányban. Az érettségit követően 1958-ban nyertem felvételt a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára. A diploma megszerzése után a Lajta-Hansági Állami Gazdaságban gyakornokoskodtam, ott sajátítottam el a korszerű gazdálkodás tudományát. Ezt követően egész életemben nagyüzemekben dolgoztam, nyugdíjba vonulásomig.

Jelenleg elvált vagyok, két lányunk Ilona és Edina.

Kokas Márton Sándor

Születtem 1940. október 1-jén Budapesten. Általános iskolai tanulmányaimat Kapuváron és Süttőn végeztem. Gimnáziumba Nyergesújfalura jártam, ott érettségiztem 1958-ban. Felsőfokú képesítésemet a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskolán szereztem, 1962-ben kitűnő eredménnyel államvizsgáztam és lettem agrármérnök. Közvetlenül az egyetem elvégzése után a Táti Vörös Csillag MgTSz-hez kerültem gyakornoknak, ahol a ranglista minden lépcsőjét végigjártam, végül 2000-ben innen mentem nyugdíjba az akkor már halódó termelőszövetkezettől növénytermesztési ágazatvezetőként (ekkor már állattenyésztés nem volt). A leghosszabb időt üzemegységvezetőként és üzemgazdászként töltöttem el. Szerettem a munkámat, igyekeztem képességeim szerint a legjobban dolgozni, és emberként élni a szó jó értelmében.

1966-ban nősültem, egy lányom, két unokám van, 2005-től özvegy vagyok.

Kránitz Zoltán

Sopronban születtem, az általános iskolát Csornán fejeztem be. A Hunyadi János Gimnáziumban érettségiztem. Agrármérnöki diplomám megszerzése után kis kitérővel 1965-től 12 évig a Rábatamási Tsz állatenyésztési főágazat-vezetői munkakörben dolgoztam. 1977-től a Farádi Tsz főágazat vezetője voltam. Innen mentem nyugdíjba. Irányításom alá tartozott a szarvasmarha ágazat, szántóföldi takarmánytermesztés és gyepgazdálkodás. Az utóbbi ágazatban Országos bemutató gazdaság voltunk. A Karral rendszeres kapcsolatunk volt a szarvasmarha takarmányozás és gyepgazdálkodás területén. Közben 2 évig a baromfi ágazat vezetését is elláttam. 1986-tól 10 évig a Győr-Moson-Sopron megyei szarvasmarha választmány elnöke és Országos Tejtermék Tanács tagjaként tevékenykedtem. Két ciklusban a megyei MAE elnökség tagja voltam. Szakmai munkám elismeréseként több kitüntetésben részesültem. Jelenleg nyugdíjas éveimet töltöm.

Feleségem Töreki Anna postaforgalmi tiszt, két fiunk született. Idősebbik fiam 40 éves korában elhunyt, az idei évben követte édesanyja. Másik fiam végzettség szerint pénzügyőr, menyem Varga Ildikó ruhaipari technikus. Ők három unokával ajándékoztak meg: Barbarával, Felíciával és Olivérrel.

Dr. K. Nagy Jenő

Ózdon születtem 1940. augusztus 8-án, ott érettségiztem. Magyaróváron 1962-ben agrármérnöki oklevelet szereztem. Államilag kihelyezett főagronómusként dolgoztam veszteséges MgTsz-ekben, Borsodszirák, Borsodszentgyörgy, Sajóecseg. Ezekből eredményes Tsz-ek lettek. Ezután az É.R.V. -nél igazgatási és jogi osztályvezető lettem. Megszereztem a vízgazdálkodási és öntözési szakmérnöki diplomát és doktori címet. Végzettségem folytán megbízást kaptam az OVH-tól a B.A.Z; Heves; Nógrád megyék területére, az öntözés megszervezésére, vezetésére. Tudományos tevékenységet folytattam a bőcsi sörgyár szennyvízének mg-i hasznosítására, melyből tudományos szakdolgozatot írtam. Visszakerültem a termelésbe. Megyaszóra kerültem főagronómusnak, majd a fancsali Egyetértés Mg. Tsz megválasztott elnökének. Vezetésem alatt eredményesek lettek, sőt a fancsali Tsz saját kategóriájában III. helyezést ért el országos szinten. Tanulmányaim: MLE esti egyetem, annak szakosítója, valamint speciális tanfolyama. Majd jogi továbbképzést, talajvédelmi és talajjavítási talajvédelem, kárszakértői mérnök továbbképző tanfolyamokat végeztem. Kitüntetéseim: Mg. Kiváló dolgozója (három alkalommal), Szocialista mezőgazdaságért emlékérem, T.O.T. Emlékérem. 1990-ben Tsz elnökként nyugdíjba mentem, közéleti és politikai tevékenységet nem vállaltam.

1965-ben nősültem, két lányom és hat unokám van. Feleségem elhunyt, második feleségem részéről két gyermek és négy unoka van.

Lichtl Béla

1939.október 31-én születtem Kapuváron. A soproni Széchenyi Gimnáziumban érettségiztem, ezután nyertem felvételt 1958-ban a Mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára. Gyakornoki évemet a Fertődi Állami Gazdaság Kistölgyfamajori üzemegységében töltöttem, majd 5 évig a Győr-Sopron megyei Tejipari Vállalat soproni Központjában dolgoztam, instruktorként. 1968-tól 20 éven keresztül a sopronhorpácsi MGTSZ-nek voltam tagja, ahol ágazatvezetőként dolgoztam. 1988-1990-ig az Ágfalvi MGTSZ főállattenyésztője voltam. Az MgTsz szétválása után egyéni vállalkozóként kisvendéglőt nyitottam. 1999-ben mentem nyugdíjba.

1962-ben nősültem, feleségem Hollós Éva, okleveles óvónő. Két fiúnk van, az idősebbik Közgazdasági Egyetemet, a kisebbik Vendéglátóipari Szakközépiskolát végzett, mindkettő Ausztriában dolgozik. Öt unokánk van, négy fiú, egy leány.

Markovits László

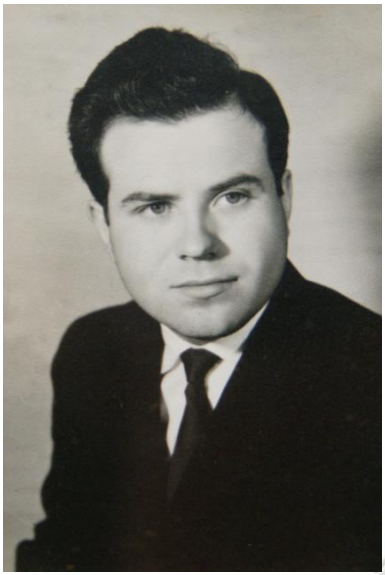

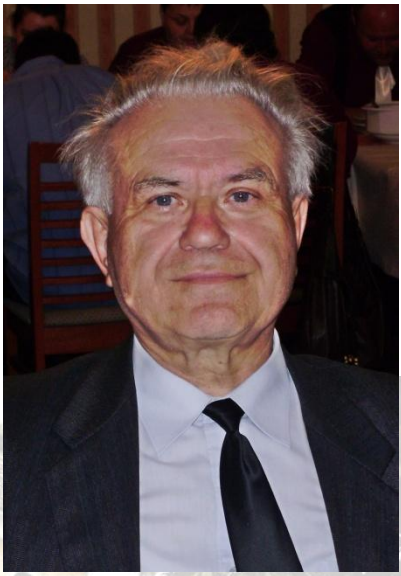

Győrszemerén Születtem 1940-ben. A pápai Türr István Gimnáziumban érettségiztem, vegyészmérnöknek készültem, pótfelvételivel kerültem a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962-ben diplomáztam. Intenzív munkát végeztem a Tudományos Diákkörben. Annak eredményeiről közös közlemény jelent meg az Agrokémia és Talajtan című szaklap 1963/1 számában. Így vigasztalódtam vegyészi álmaim elvesztésén. 1991-ig, 29 éven át termelőszövetkezetekben dolgoztam, többek között a Vaszari Hunyadi TSz-ben 13 évig, mint elnökhelyettes-főagronómus, majd a kemenesszentpéteri Petőfi TSz-ben 10 évig, mint elnök. Rendszerváltás után Pápán bankfiók vezető voltam, három bankban. 2006-ban mentem nyugdíjba.

Feleségem, Almásy Angéla textiltervező iparművész volt, a Pápai Textilgyár művészeti vezetőjeként ment nyugdíjba, 2009-ben meghalt, azóta egyedül élek.

Két lányunk született, a kisebbiket 16 hónapos korában 1973-ban kanyaró elleni vakcina oltás szövődményeként kialakult agyhártyagyulladás miatt vesztettük el. Nagyobb lányom – 1966-ban született – Tapolcán él, angol tanárnő. Két lánya – unokáim (1989 és 1991) – még tanulnak. Vőm geológus-környezetvédelmi szakmérnökként a Bauxit bányánál dolgozott, 2011-ben, 47 éves korában, gyógyíthatatlan betegségben meghalt.

† Molnár Sándor

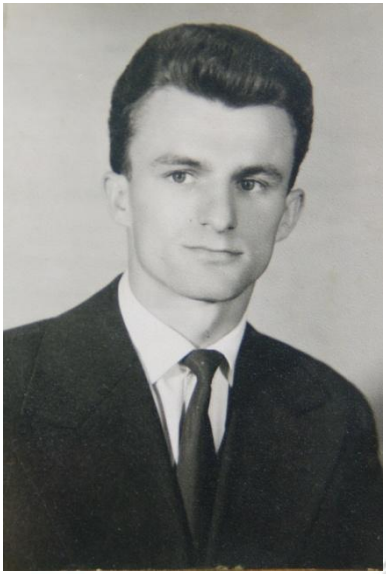

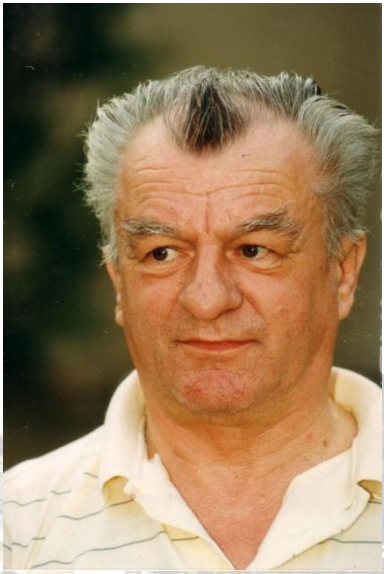

1939. november 11-én született Nagyatádon. Mosonmagyaróváron végezte tanulmányait. 1958-ban érettségizett, majd ezután az Óvári Egyetemen szerzett 1962-ben agrármérnöki diplomát. Először Győrsövényházán lakott, majd Győrbe költözött. Munkahelyei:
Győrsövényház Kossuth TSZ főagronómus
Győr Új Élet TSZ főállattenyésztő
Bőnyrétalap Kossuth TSZ elnök
Kaposvári Szarvasmarhatenyésztő Közös Vállalat (KSZKV) alközpontvezető
Iparszerű Hústermelést Szervező Közös Vállalat (ISV) szaktanácsadó-termelési igazgatóhelyettes

1964-ben nősült. Felesége Szolnoky Erzsében dr. agrármérnök, tanár, teológus. 2 gyermeke, egy fiú és egy lány, és négy utokája született.

2010-ben hunyt el. Hamvai a Győr-Újvárosi temetőben nyugszanak.

Nagy József

Kapuváron születtem 1938. március 12-én, és a Fertődi Mezőgazdasági Technikumban érettségiztem. 1958 év őszétől az Agrártudományi Főiskola hallgatója lettem. Az agrármérnöki diploma megszerzése után Vas megyébe kerültem, ahol Tanakajdon a Növényvédő Állomás körzeti agronómusaként dolgoztam 1965 év közepéig. Nősülésem után a Nagysimonyi MTSz. főállattenyésztője voltam 1965 és 1968 évek között. Ezt követően az Állami Biztosító Vas megyei Igazgatóságán dolgoztam mezőgazdasági kárszakértőként. 1974 január 1-től nyugdíjazásomig az Állami Biztosító Celldömölki Fiók igazgatója voltam. Eközben 6 évig a Celldömölk-i Agrárklub titkáraként tevékenykedtem.

Feleségem Albert Zsuzsanna szintén agrár-és növényvédelmi mérnök, aki még mindig a szakmában dolgozik. Fiam Péter mérnök-közgazdász a Raiffeisen Bank központban projekt-vezető. Menyem Somlai Beáta műszaki tanár. Két unokám van Balázs és Napsugár Anna.

† Nagy Kálmán

1940. február 21-én született Dunaremetén, általános iskoláját is Dunaremetén végezte. 1954-1958 között a mosonmagyaróvári Kossuth Lajos Általános Gimnázium tanulója. Az érettségi után felvételt nyert a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962-ben agrármérnöki diplomát szerzett. 1975-ben a Keszthelyi ATE mosonmagyaróvári Mezőgazdaság Tudományi Karán általános állattenyésztő szakmérnökként végzett. 1962-1965 között a mosonszentjánosi Előre MGTSZ állattenyésztési gyakornoka, 1965-1970-ig főagronómus, majd 1970-1994 között a Kossuth MGTSZ termelésirányítója volt. 1994-től a jánossomorjai Pusztasomorja Kft. ügyvezető igazgatója volt halála napjáig, ami 2006. december 8-án következett be. 1978-ban a Munka Érdemrend ezüst fokozatát kapta meg.

1969-ben megnősült, egy helyi lányt vett feleségül. Gyermekei Kálmán (1970), Andrea (1974), Kinga (1981) és Csaba (1982). Három unokája van, sajnos csak az elsőnek örülhetett.

† Pál József

Tósokberénden született 1940. június 23-án. Gimnáziumi tanulmányait Ajkán végezte. 1958-ban iratkozott be a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962-ben okleveles agrármérnöki diplomát szerzett. Devecseren, az Állami Gazdaságban állattenyésztőként dolgozott 1964-ig. 1964-1972 között a Devecseri Járási Tanácson közgazdász. 1973-1990 években a veszprémi Pártgazdasági és Ügykezelési Osztályon volt alkalmazásban. Rövid ideig vállalkozó (1990-92), majd az AT TOURS gazdasági vezetője, 1997-ig. Innen ment nyugdíjba.

1966-ban házasodott, házasságukból Anita kislányuk született, akinek egy kislány (17) és egy fiú (21) gyermeke van.

2010. november 9-én hunyt el és az ajkai temetőben temették el.

Dr. Pocsai Károly

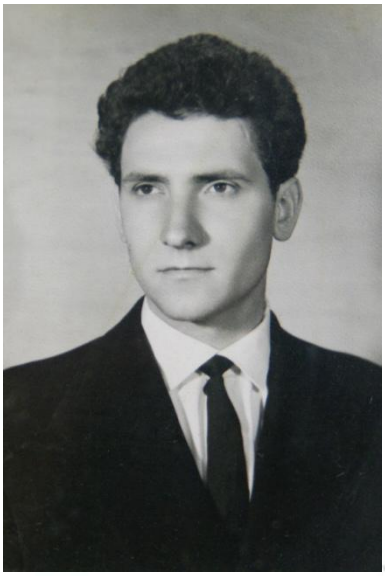

Büdszentmihályon, a jelenlegi Tiszavasváriban születtem, és a Debrecen-Pallagi Mezőgazdasági Technikumban érettségiztem. Agrármérnöki diplomám megszerzése után, 10 éven át a Komáromi Állami gazdaságban dolgoztam. E munkahelyemen öt évig voltam kerületi állattenyésztő, két évig kerületi növénytermesztő, míg három éven át, az évfolyamtársaim által oly jól ismert Szőkepusztai kerület vezetője. Kerületi növénytermesztőként és kerületvezetőként részt vettem a Gépkísérleti Intézet által koordinált növénytermesztési technológiai fejlesztésekben. 1973 és 1979 között a Kisbéri Állami Gazdaság igazgatója voltam. Kisbéri éveim alatt aktívan bekapcsolódtam a Manninger G. Adolf professzor neve által fémjelzett, az ország lucerna-, és vöröshere mag ellátását biztosító program munkájába. Ezekben az években szereztem a lucernatermesztés témakörében egyetemi doktori címet, valamint a Mezőgazdasági Vállalatgazdálkodási Szakmérnöki oklevelet. 1979 júliusától a 2006. évi nyugdíjazásomig az Alma Materünk alkalmazottja voltam. 1979 és 2000 között a Növénytermesztési Tanszéken egyetemi docensként, 2000 és 2003 között ugyanitt egyetemi tanárként, végül 2003-tól - nyugdíjba vonulásomig -, tanszékvezető egyetemi tanárként működtem. Kandidátusi oklevelemet 1996-ban, az egyetemi tanári kinevezéshez szükséges habilitált doktori címet 1999-ben szereztem. Jelenleg nyugdíjasként igazságügyi szakértőként dolgozom. Egyéni vállalkozóként, a Veszprémi Egyetem Keszthelyi Mg. Tudományi Kara Burgonya Kutatási Osztályának végzek technológia fejlesztéssel kapcsolatos kísérleteket.

Feleségem Szokolányi Ágnes nyugdíjas egyetemi adjunktus. Két leánygyermekem közül az idősebbik mezőgazdasági mérnök, a fiatalabb bíró.

† Puskás Bertalan

1939. november 9-én egy soproni polgári családba született. Általános iskoláját befejezve a Széchenyi István Gimnáziumban tanult tovább, ahol 1958-ban érettségizett. Innen nyert felvételt Óvárra, de tanulmányait Keszthelyen fejezte be, itt szerezte meg 1962-ben agrármérnöki diplomáját. Pályáját Szakonyban, mint főállattenyésztő kezdte, majd a sopronkövesdi termelőszövetkezet főagronómusa volt. 1967-1973 között a Győr-Sopron Megyei Agroker Vállalat szakinstruktora. Időközben sikeres növénytermesztési szakmérnöki vizsgát tett. A következő években a kapuvári, veszkényi, majd a rábatamási termelőszövetkezet főagronómusaként tevékenykedett. Életének fontos szereplője a sport volt, az óvári és a soproni kosaras világ közismert szereplője. Legeredményesebben a vívásban szerepelt, melynek sírig tartó szeretetét vívómester édesapjától örökölte. Rövid élete alatt munkásságát többször is "Kiváló dolgozó" díjjal jutalmazták.

1992-ben halt meg váratlanul, feleségét és lányait hátrahagyva. Teste a kapuvári temetőben pihen.

Sárvári György

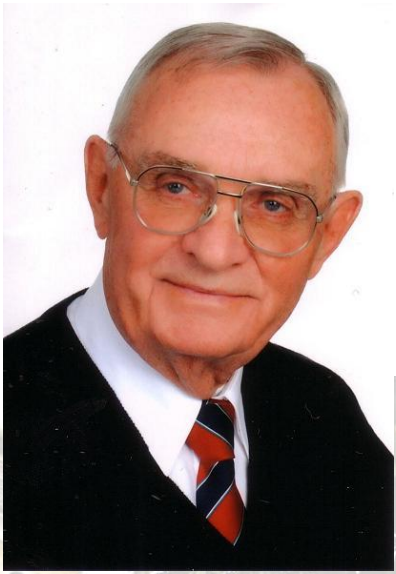

Székesfehérváron születtem 1940. 08. 22-én. A helyi József Attila Gimnáziumban érettségiztem. Pótfelvételivel kerültem ÓVÁRRA, az MTE focicsapatában játszottam, ők segítették a felvételi lebonyolítását. 1962-ben, a diploma átvétele után a helyi KOSSUTH MG TSz-ben helyezkedtem el, majd két év múlva átirányítottak a helyi VÖRÖSMARTY MG TSz-hez. A MEGYEI TANÁCSTÓL ösztöndíjat kaptam, ők döntöttek a munkahelyemről. Mivel ebben az időben kezdtek alakulni a TSZ-ek, megúsztam a katonaságot, hiszen azért kaptam az ösztöndíjat, hogy a mezőgazdaságot „szolgáljam". 2002 októberében mentem nyugdíjba a VÖRÖSMARTY TSz-ből, akkor már ALBA AGRÁR RT voltunk. Végigjártam a szamárlétrát: főállattenyésztő, főagronómus, majd elnök lettem. Az RT-ben elnök-vezérigazgatói beosztásból mentem nyugdíjba. A szakma „segítségével" bejártam a fél világot Amerikától, a Hawaii szigeteken át Japánig.

Az első feleségemtől egy lány és egy fiú gyermekem született, a másodiktól egy fiú. Négy unokám van, a legnagyobb gyógyszerész-kutatónak készül, a Szegedi Tudományegyetemen tanul. A fiúk középiskolások.

Sárvári István

Székesfehérváron születtem, a József Attila Gimnáziumban érettségiztem. Agrármérnöki diplomám megszerzése után (1962), mint a Fejér Megyei Tanács ösztöndíjasa visszakerültem Székesfehérvárra, ahol gyakornoki időmet töltöttem. Fél év múlva Iszkaszentgyörgyre kerültem a helyi termelőszövetkezetbe főagronómusnak. 17 évet dolgoztam ebben a szövetkezetben, de 1967-ben egyúttal Gödöllőn takarmánygazdálkodási és rét-legelő gazdálkodási szakmérnöki diplomát is megszereztem. Családi okok miatt Magyaróvárra kerültem, a Lajta-Hansági Állami Tangazdaságba központi szarvasmarha ágazatvezető lettem. Előző munkahelyem (Iszkaszentgyörgy) hívására visszakerültem első munkahelyemre. Mivel családommal Székesfehérvárra költöztünk, a KSZE növénytermesztési rendszer szaktanácsadója lettem. Itt 10 évig dolgoztam. Ezután nyugdíjba menetelemig a közvetlen termelősből kiválva, mezőgazdasági kereskedelemben dolgoztam, mint kereskedelmi vállalkozó. 2000-ben nyugdíjba mentem, és még hat évet dolgoztam a fenti munkakörben. Egyetemi tanulmányaim alatt Magyaróváron az MTE-ben futballoztam, de ettől a szép sportágtól nem megválva 16 évig a Fejér Megyei Labdarúgó Szövetség elnöke lettem. Nagy, de szép feladat volt. A mostani hobbim a horgászat, mivel 6 hónapot Székesfehérváron, 6 hónapot Balatonakarattyán tartózkodunk, ahol ezt a szenvedélyemet kiélhetem.

Feleségem Nemes Eszter, akit egyetemi tanulmányaim alatt ismertem meg és 52 év óta boldog házasságban élünk. Fiam Zsolt, biztosítási szakember, lányom Edina szakgyógyszerész. Három fiú és egy lány unokám van. Gergő végzett építőmérnök, Dániel politológiát és szlavisztikát hallgat az ELTE-n, András informatikát tanul, Edina unokám az idén kerül gimnáziumba.

† Szabó Ilona

1939. augusztus 13-án született Győrben. 1958-1962 között a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémia (1962-től Agrártudományi Főiskola) hallgatója, ahol 1962. december 20-án okleveles agrármérnökké avatták. 1963-ban a Győr-Sopron Megyei Növényvédő Állomásra került. 1964-ben a Gödöllői Agrártudományi egyetemen növényvédő szakmérnöki oklevelet szerzett. 1968. április 30-ig a Győr-Sopron Megyei Növényvédő Állomás Hegyeshalmi Határkirendeltségén dolgozott. 1968-ban lett a HOV Győri Hűtőházának dolgozója, ahol többször részesült szakszervezeti elismerésben, igazgatói dicséretben. A Hűtőház laboratóriumában végzett munkáját többször ismerték el „kiváló dolgozó" kitüntetéssel.

1965-ben kötöttek házasságot Vidákovich Péterrel, volt évfolyamtársával. Házasságukból egy lány (Kinga, 46) és egy fiú (Gábor, 40) született. Három unokájuk Petra, Réka, Botond.

2000. július 18-án hunyt el, férjével együtt a győri Szentlélek templom altemplomában nyugszanak.

Szeli János

1940. június 16-án születtem Győrött. Általános iskolai tanulmányaimat Hanságfalván végeztem, majd a mosonmagyaróvári Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségiztem 1958-ban. 1958-1962-ig a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémián tanultam és 1962-ben ott szereztem okleveles agrármérnöki diplomát. 1962-63-ban a mosonmagyaróvári Lajta-Hansági Állami Gazdaságban töltöttem a gyakornoki időmet, majd 5 évig a Győri Járási Tanács Mezőgazdasági Osztályán szakoktatási és agrárpropaganda előadó munkakörben dolgoztam. 1968-tól nyugdíjba vonulásomig – 2004-ig – a Győr-Moson-Sopron megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomáson mint növényvédelmi főfelügyelő, mely időszakból 7 évet agrokémiai szaktanácsadóként dolgoztam. A megye bizonyos körzeteinek növényvédelmi és agrokémaiai szakmai felügyeletét, - szakigazgatási feladatait láttam el. Ismeretterjesztés, előadások, tanfolyamok formájában is a feladataim közé tartozott. Büszke vagyok arra, hogy néhány száz – alapszintű – szakembert tanítottam a szakma szeretetére és tiszteletére. Egész életemet szinte a növényvédelemben éltem le. A napi munka mellett folyamatosan továbbképeztem magamat: 1967-ben okleveles mezőgazdasági mérnöktanári-, 1968-ban növényvédelmi szakmérnöki-, 1984-ben pedig talajerőgazdálkodási szakmérnöki oklevelet szereztem. Munkámat MAE Aranykoszorús Jelvénnyel (1973), Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója (1978) és Kiváló Dolgozó (1985) kitüntetésekkel ismerték el.

Csodálattal tölt el az emlékezés a gazdász évekre, szeretettel és tisztelettel gondolok vissza volt professzoraimra, tanáraimra és évfolyamtársaimra.

† Szücs Gyula

A diploma megszerzése után az évfolyammal, illetve az Alma Materrel nem tartott kapcsolatot, az évfolyamtalálkozókon nem vett részt.

Arról érkezett hír, hogy 2012 év elején elhunyt. A hozzátartozóival kezdeményezett kapcsolatfelvétel nem járt eredménnyel.

Szücs Levente

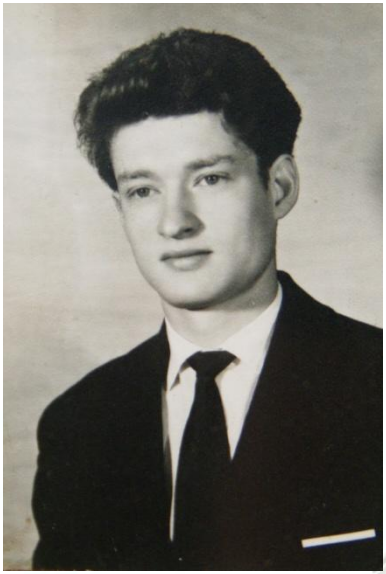

1940. szeptember 13-án születtem Nagyváradon. Sárváron érettségiztem a Tinódi Lantos Sebestyén Gimnáziumban. Miután 1962. december 20-án megkaptam agrármérnöki diplomámat, fél évig dolgoztam a kecskeméti BARNEVÁL-nál. Ezután a Duna-Tisza közi Mezőgazdasági Kísérleti Intézethez kerültem. 1967-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Takarmánygazdálkodási szakán takarmánygazdálkodási szakmérnöki diplomát szereztem. Hét évig dolgoztam az intézetnél, mint főállattenyésztő és az OMFB takarmányozási kísérleteinek irányítója. 1970-től az ÁGKER Kft. alkalmazásában álltam, kezdetben, mint megyei ügyintéző, később, mint kirendelség vezető. 1993-tól egyéni vállalkozóként gombatermesztéssel és értékesítéssel foglalkozom.

Feleségem Mária, pedagógus. Három lány és egy fiúgyermekünktől nyolc unokánk született.

Dr. Tenk Antal

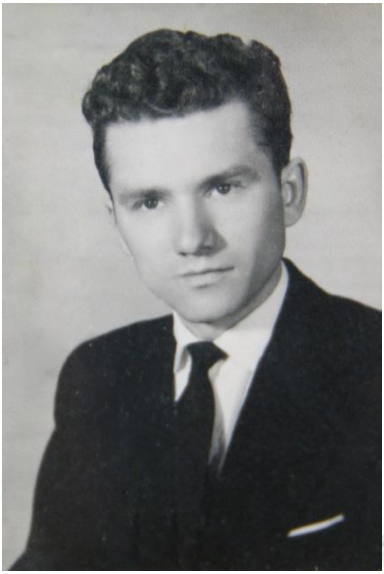

1938. november 19-én születtem Győrben. 1957-ben érettségiztem a győri Révai Miklós Gimnáziumban. Egy éves munka után 1958-ban iratkoztam be a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962-ben agrármérnöki diplomát kaptam. A gyakorlatban eltöltött 2 év után 1964-ben kerültem vissza az Alma Materbe tanársegédnek, ahol 1964-2008 között végigjártam az oktatói ranglétra minden fokát. 1992-ben neveztek ki egyetemi tanárrá. Közben 1970-ben egyetemi doktori címet, 1975-ben pedig üzemszervező szakmérnöki oklevelet szereztem a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen. 1982-ben a TMB-től megkaptam a mezőgazdasági tudomány kandidátusa tudományos fokozatot. Az Intézményben idáig eltöltött 49 év során számos vezetői posztot töltöttem be: 15 éven át voltam a Kar oktatási dékánhelyettese, 3 évig az Egyetem oktatási és intézményfejlesztési rektorhelyettese, 15 évig intézetigazgató, közben 10 évig tanszékvezető. Fél évre – megbízottként – a győri Apáczai Csere János Kar főigazgatói teendőit láttam el. Jelenleg a Gazdaságtudományi Intézet professzor emeritusa vagyok. Munkámat számos kitüntetéssel és díjjal ismerték el. Így – többek között – 4 kiváló dolgozó (mezőgazdaság, egyetem, TIT és szakszervezet) kitüntetések, a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje; Győr-Moson-Sopron megye Péterfy Sándor Díja; az Oktatási Minisztérium „Apáczai Csere János” Díja; Mosonmagyaróvár város „Pro Urbe” Díja kitüntetésekben részesültem.

Feleségemmel – Z. Szabó Judit tanítónővel – 1962-ben kötöttünk házasságot. Két fiunk van: Tamás (49), Gábor (46), mindketten agrármérnökök. Öt unokánk: Kristóf (20), Fanni (19), Zsombor (19), Virág (14), Laura (10), még valamennyien iskolások.

Dr. Tersztyánszky Gábor

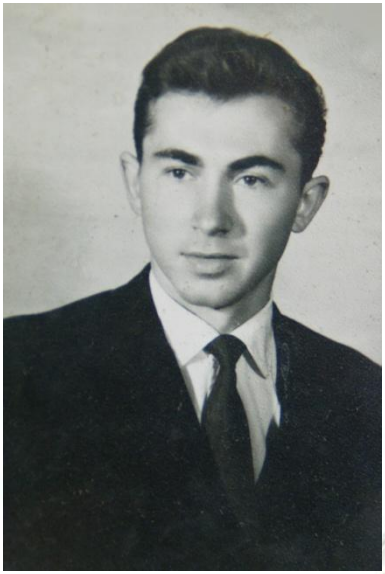

1939. október 11-én születtem Bezenyén. Általános iskolámat Dunakilitin, középiskolai tanulmányaimat a mosonmagyaróvári Gimnáziumban végeztem. Mezőgazdasági mérnöki diplomát 1962-ben szereztem. A diploma megszerzése után a Vas Megyei Növényvédő Állomás Növénykórtani laboratóriumába kerültem, ahol feladatként kaptam a málna növényvédelmének kutatásába. A Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskola Állattani Tanszékén, mint tanársegéd 1964-ben kapcsolódtam be a talajlakó rovarok kutatását. Doktori disszertációmat (1974) „A mezőgazdaságilag művelt talajok gyakoribb rovarlárváinak morfológiája és határozója" címmel írtam. E témakörben írtam könyvet a Tudományos Akadémia kiadásában. 1972-ben Növényvédő szakmérnöki, 1984-ben pedig Mérnöktanári szakon szereztem diplomát. 1988-tól megbízott tanszékvezetőként dolgoztam, 1992-ben felmentettek a tanszékvezetői megbízás alól és kineveztek a Kar Oktatástechnikai Osztályának vezetésére. Ugyanebben az évben címzetes egyetemi docensi címet kaptam és továbbra is részt vettem a tanszék oktató munkájában nyugdíjazásomig.

Feleségem Hafner Veronika társadalombiztosítási előadó. Rita lányunk osztályvezető főorvos, Katalin lányunk pedig iparművész. Egy leány és négy fiú unokánk van.

Tóth Imre

1938. szeptember 6-án születtem Kapuváron. Középiskolai tanulmányaimat a soproni Berzsenyi Gimnáziumban végeztem. Érettségi után felvételt nyertem a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962. december 20-án okleveles agrármérnökké avattak. Végzés után a Zengőaljai Állami Gazdaságban helyezkedtem el, ahol különféle beosztásokban dolgoztam. Aktív időszakom utolsó éveiben a gazdaság igazgatói teendőit láttam el. A rendszerváltás után egyéni gazdálkodásba kezdtem, jelenleg 140 ha saját területen gazdálkodok.

Családommal Pécs-Hird településen élünk, lányunk középiskolába jár, fiunk pedig egyetemi hallgató.

Dr. Várkonyi Kálmán

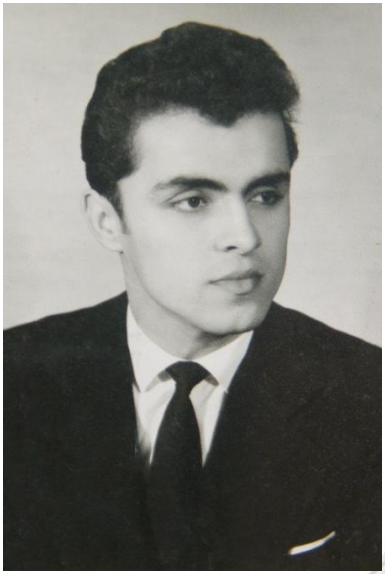

Szombathelyen születtem, itt érettségiztem, jó barátom, későbbi „firmám" meggyőzött az agrárszakma szépségeiről. Óvári tanulmányaimat ösztöndíjasként fejeztem be 1962-ben, így a Szombathelyi Állami Tangazdaságban kezdtem dolgozni. Tíz év után négy termelőszövetkezetben dolgoztam főmezőgazdászi beosztásban, illetve 7 évig elnöki poszton. Több mint 30 évig dolgoztam a vertikumban, úgy tudom ez az évfolyamrekord! Vadász hobbim 48 éve tart! Kétszer kaptam ágazati elismerést. A Szombathelyi Önkormányzat mezőgazdasági igazgatási vonalról mentem nyugdíjba 2001 decemberében.

Feleségem Miklósi Zsuzsanna növényvédő szaktechnikus, fiam Péter vendéglátásban dolgozik, menyem, Horváth Krisztina közgazdász, két unokám Bence 11, Csanád 2 éves.

† Dr. Vidákovich Péter

1939. május 31-én született Budapesten. Általános iskoláját a Radnóti Miklós Általános Iskolában végezte. 1957-ben érettségizett a győri Révai Miklós Gimnáziumban. 1958-ban iratkozott be a mosonmagyaróvári Mezőgazdasági Akadémiára, ahol 1962-ben okleveles agrármérnökké avatták. Ezt követően fél évig gyakornokoskodott a győri Állami Gazdaságban. 1963. január 1-től a Győr-Moson-Sopron megyei Növényegészségügyi és Talajvédelmi Állomásra került, ahol karanténfelügyelői (1963-1983), növényegészségügyi főfelügyelői (1984-1992) és igazgatói (1992-1999) munkaköröket töltött be. 1971-től az Állomás szakszervezeti titkára volt. 1966-ban növényvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. Munkáját több kitüntetéssel ismerték el: Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója (1971), miniszteri kitüntetés szakszervezeti munkáért (1984), miniszteri elismerés kiváló munkáért (1985).

1965-ben kötöttek házasságot Szabó Ilonával, volt évfolyamtársával. Házasságukból egy lány (Kinga, 46) és egy fiú (Gábor, 40) született. Három unokájuk: Petra, Réka, Botond.

1999. május 11-én hunyt el, feleségével együtt a győri Szentlélek templom altemplomában nyugszanak.

Viola Lajos

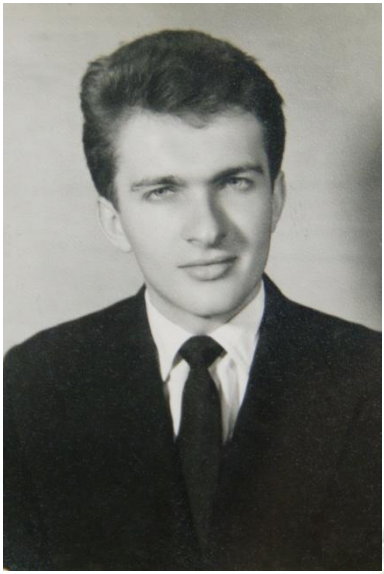

Zalaegerszegen születtem 1940-ben és a budapesti József Attila Gimnáziumban érettségiztem. Az agrármérnöki diploma megszerzése után a mezőgazdaságban termelőszövetkezetekben dolgoztam 41 évig. Ebből 15 évig főagronómusként a mórichidai, kustánszegi, hódmezővásárhelyi „Lenin" MgTsz-ekben. Növényvédelmi szakmérnöki oklevelem megszerzése után (1979) növényvédelmi szakirányítóként a belecskai, mosonszolnoki Ujhelyi Imre MgTsz-ben, végül a jánossomorjai Pusztasomorja KFT.-ben dolgoztam.

Nős vagyok, 3 lányom és 7 unokám van. Hamarosan az első dédunokám születik. Egyik lányom pedagógus végzettségű, kisebbik lányom autista otthonban gyógypedagógiai asszisztens.

Óvár, újra ittvagyunk...
(a végzésünk 50 éves évfordulójára)

„Szép idő volt...” hallgatóként hányszor zengett
ajkunkról az ősi gazdásznóta,
dallama ma is a fülünkben cseng még,
pedig ötven év eltelt azóta

Amikor még a város utcáit róttuk,
sok lányszívet megdobogtatva,
az éjféli szerenád alkalmával pedig
ablakaikat meg-megkopogtatva

Amikor telve voltunk sok sok reménnyel,
életünk gondtalan volt, s vidám,
amikor szerte a kiskocsmákban
csak nekünk húzta a cigány

Amikor hajnaltájt hazafelé menet
a Gazdászfánál megpihentünk
azután gyorsan sokat aludtunk,
mert reggel előadásra mentünk

Szép idő volt, jó idő volt
ez ma sem tagadható
bár a hátralevő életünkben is
hasonlót adna a mindenható

Fáj, hogy évfolyamtársaink közül
ma már sokan nem lehetnek velünk,
ezért most egy percre megállunk
és néma főhajtással Rájuk emlékezünk.

Sajnos az idő elszállt felettünk,
hajunkra ezüst port szitált,
de büszkén mondhatjuk, hogy hűségünk
fél évszázadot kiállt

Itt, most megígérjük Neked,
hogy lehet az életünk bármily mostoha,
kedves Óvár, drága Alma Materünk,
mi nem felejtünk el soha!

Óvár, 2012. szeptember 7.

Dr. Tenk Antal
1962-ben végzett Arany Díszokleveles
óvári gazdász

Emlékoszlop a Gazdászfa helyén

A 45 éves találkozón készült képek
(Fotó: Kokas Márton)

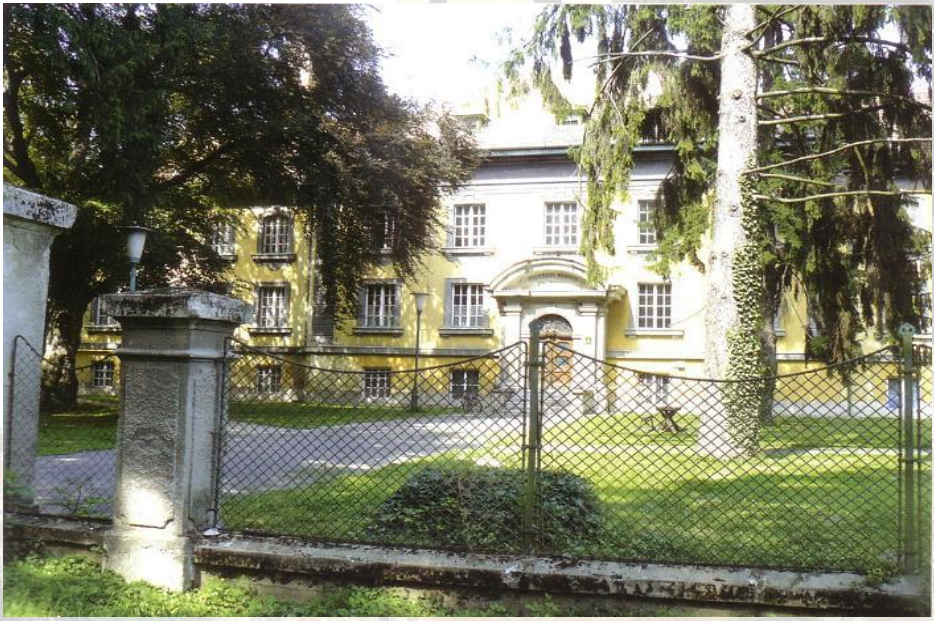

Fotók: Zengő Ferenc
Számítógépes (pdf) szerkesztés: Bán Ramóna
Nyomdai Kivitelezés: Monocopy Bt. (Mosonmagyaróvár)
Szerkesztő: Dr. Tenk Antal

Az Emlékkönyv (1962-2012) kiadását az ***Óvári Gazdászok Szövetsége*** *támogatta.*

Óvár, 2012. szeptember 7.